

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Πέμπτον έτος τοῦτο εἶναι,
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθήναι.

Ἔτος χίλια δεκακόσα κι' ὀγδοήκοντα ἐννέα
καὶ αὐτὸς ὁ χρόνος θάχῃ περισσεύματα γενναῖα.

Ὁ Ρωμῆος τὴν ἑβδομάδα — μόνο μιά φορά θά βγαίνει,
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς θά δέχομαι — διότι τοὺς ἀνέχομαι,
μοναχὰ ὁσὶς Ἐπαρχίας — καὶ ὁτὸ Ἐξωτερικόν.
ἐπειδὴ καιροὺς πτωχείας — τρέχει τὸ Ἑλληνικόν.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα καὶ μόνο,

γιὰ τὰ ξένα ὁμοῦ μέρη — δεκαπέντε καὶ ὁτὸ χέρι.
Ἄλλ' ἔδῳ συνδρομηταὶ — δὲν θά γίνονται ποτέ,
κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περιῆς συνδρομητῆς.
Κι' εἴθε θέλω νιαραβέρι — μὲ κανένα κανονίερον.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπαστέλλονται σ' ἐμέ.
Μὲς ὁτὼν φόρον τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ρωμῆος μας μιά δεκάρα.

Τετάρτη
τοῦ Μάρτη.

Ποῦντος δεκακόσα δύο καὶ σαράντα
κι' ἀπρόοπτα ἐπέρχονται συμβάντα.

Συγκάλεσις Βουλῆς
μετὰ σπουδῆς πολλῆς.

Ἰδόντες ὅτι πρόκειται ἐντός ἐλίγου χρόνου
νὰ τελεσθοῦν οἱ ἐνδοχοὶ τοῦ Διαδόχου γάμοι,
καὶ ὅτι πρὸς εὐπρέπειαν καὶ πρὸς τιμὴν τοῦ θρόνου
ὀφείλει πρώτη κι' ἡ Βουλὴ τὸ χρέος τῆς νὰ κάμῃ,
ψηφίζουσα πρὸς τὸν σκοπὸν τὰνάλογα ποσά,
ἔσθ' ὅτε δὲ χαρίζουσα καὶ δῶρα περισσά.

Ἰδόντες ὅτι πρόκειται νὰ τελεσθῇ συγχρόνως
καὶ ἡ τῆς βασιλόπαιδος γαμήλιος χαρά,
καὶ ὅτι δὲν θά δυνηθῇ παντάπασιν ὁ θρόνος
νὰ διαθέσῃ δι' αὐτὴν καὶ κάλπικο παρὰ,
καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ Βουλὴ ὀφείλει τῶν Ἑλλήνων
νὰ δώσῃ προῖκα κι' εἰς αὐτὴν καθὼς ὁτὸν Κωνσταντῖνον.

Ἰδόντες ὅτι πρόκειται νὰ λάβῃ πλέον πέρασ
κι' ὁ νέος σιδηρόδρομος τοῦ Πειραιῶς-Λαρίσσης,
καὶ ὅτι τώρα κατ' αὐτὰς τὰς εὐτυχεῖς ἡμέρας
θά γίνουν κι' ἄλλα πράγματα, ποῦ εἶναι νὰπορήσῃς,
πρὸς δὲ κι' ὁ σιδηρόδρομος τῶν Μύλων-Καλαμῶν,
ἂν τοῦ θεοῦ ἢ πρόνοια δὲν λείψῃ ἀφ' ἡμῶν.

Ἰδόντες ὅτι πράγματι ἐπλούτισε τὸ γένος,
πῶς καὶ ὁ γυψὸς ὁ Κορωνιὸς ἐπλάκωσε βαιμμένος,
πῶς ρέπτονται εἰς τὰς ὁπὰς παντὸς οὐρητηρίου
χρεώγραφα ἐταιριῶν καὶ μετοχαὶ Λαυρίου,
πῶς ὁτὸς μεσίτας κατ' αὐτὰς σουρτοῦκο δὲν ἀφίνει
τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἢ Τράπεζα ἐκείνη.

Ἰδόντες πῶς γυμνάσια θά γίνουν τὸν Ἀπρίλη
καὶ πῶς μελέται ἤρχισαν μεγάλαι καὶ σοφαί,
ὅτι καλὸν νὰ πληρωθοῦν τοῦ κόμματος οἱ φίλοι
κι' οἱ κόποι των ν' ἀνταμειφθοῦν μὲ δεῦτερον λουφέ,
πῶς πάντοτε μὲ τὴν Βουλὴν τὸ ἔθνος εὐδοῦθη
καὶ πῶς τὸ Καπιτώλιον ὑπὸ χηνῶν ἐσώθη.

Δι' ἔλ' αὐτὰ τὰ σοβαρὰ μὲ ζρεξιν πολλήν
εἰς ἕκτακτον διάσκεψιν καλοῦμεν τὴν Βουλὴν,
καὶ πεποιθότες ὅπως πρὶν ὁτὸν ἔθνος τοῦς σωτήρας
ἀμέσως διατάσσομεν τοὺς δούλους καὶ κλητήρας
νὰ τιναχθοῦν οἱ κάπητες ἐκ τοῦ πολλοῦ λευρωτός...
Ἐπισημῶς ὁ Πρωθυπουργός... Γεώργιος ὁ πρῶτος.

